



Szent Jobb Lator

Kedves Olvasóink!

„Ne engedd, hogy legyőzzön a rossz, inkább te győzd le a rosszat jóval.” – írta Szent Pál a rómaiaknak. Azóta eltelt közel kétezer év, de a mondanivaló nem vesztette érvényét. Mindenki győzni akar. A másikat le- és meggyőzni, erősebbnek lenni, de legalábbis erősebbnek mutatkozni, első helyen célba érni, mások fölött hatalommal rendelkezni, irányítani, az akaratunkat mindenáron érvényesíteni – hány és hány ember küzd ezért, vívja harcait nap, mint nap. És mit ér el vele? Ideig-óráig lehet csak valaki győztes, hatalmas, ünnepezt, hiszen az emberi élet véges, és bármikor jöhet valaki más, aki erősebb, ügyesebb, gyorsabb, és legyőzi azt, aki korábban győztesként tündökölt. Lehet a világ szemében győztesnek lenni, de olyan ez, mint a földi kincs, amit megrág a moly, szétmar a rozsdá, betörnek, és ellopják a tolvajok. S ahogyan földi kincsek helyett gyűjthetünk mennyei kincseket, ugyanúgy lehetünk ideig-óráig tartó földi győztesek helyett igazi, örök győztesek! De mégis hogyan? Szent Pálnak van néhány tippje, például: „Szeressetek tettetés nélkül, irtózzatok a rossztól, ragaszkodjatok a jóhoz. A testvéri szeretetben legyetek

gyöngédek egymáshoz, a tiszteletadásban előzzétek meg egymást. A reményben legyetek derűsek, a nyomorúságban békétűrők, az imádságban állhatatosak. Áldjátok üldözőiteket, áldjátok, s ne átkozzátok. Rosszért rosszal senkinek ne fizessetek. Törekedjetez arra, ami jó minden ember szemében. Amennyire rajtatok áll, éljetez mindenkivel békességben.” Első olvasatra nem tűnik egy győztes stratégiának... Ha jó vagyok, kihasználnak, ha őszinte vagyok, átvernek, ha tűrök, többet ütnek, ha gyengéd vagyok és szeretem a többieket, gyengének néznek, és végem, mindenki eltapos, én leszek a legnagyobb vesztes. Lehet, hogy mindent elveszítek, lehet, hogy mindenki szemében egy utolsó senki leszek, de lesz valamim, amit senki nem vehet el tőlem. Egy olyan kincsem, amit nem rág meg a moly, nem mar szét a rozsdá, és senki nem tudja ellopni tőlem. Ez a kincs az összes jótetemem, az összes sértésem, amit eltűrtem harag nélkül, az összes beszólás, amire nem szóltam vissza, az összes kapott rossz, amire jóval válaszoltam. És mit ér mindez? Győzelmet, örök, soha véget nem érő győzelmet.

Áprilisi imaszándékunk

Uram, segíts meglátni a belső értékeinket!



Ne gyűjtsetek magatoknak kincset a földön, ahol moly rágja és rozsdá marja, s ahol betörnek és ellopják a tolvajok! A mennyben gyűjtsetek kincset, ahol nem rágja moly és nem marja rozsdá, s ahol nem törnek be és nem lopják el a tolvajok! Ahol a kincsed, ott a szíved is. (Mt 6,19-21)



A sírból Jézus visszatér,
halálon győztes: újra él.
A zsarnok ellent megköti,
s kitárja mennynek ajtaját.

Szívünket, Jézus, töltsé be,
a húsvét boldog öröme:
kiket kegyelmed újra-szült,
győzelmeidben részesítsd!

Isten a világot jónak teremtette. Legszebb és legnagyobb ajándéka az ember számára a szabad akarat: tudunk dönteni a jó, a szeretet vagy a rossz, az önzés mellett. Persze Isten közénk csaphatna, ha rosszat teszünk, de nem teszi, mert akkor nem lennénk mások, mint dróton rángatott bábok – nem lennénk szabadok.

Isten miért tűri a sok gonoszságot a Földön? Ezt a kérdést sok irányból meg lehet közelíteni: egy édesanya miért tűri, hogy a gyerekei kocolódjanak?! Hiszem, hogy az édesanya soha nem akarja, hogy gyermekei szenvedjenek, egymásnak és maguknak fájdalmat okozzanak. Mindent megpróbál, hogy szeretetével, jóságával rávegye őket arra, hogy egyezzenek meg. Az erőfeszítését sokszor eredmény koronázza, máskor nem.

Isten azért küldte el a Fiát, hogy próbáljon bennünket példájával, jóságával rávenni arra, hogy elfogadjuk és szeressük egymást. Ha megpróbálnánk valóban követni Őt, békében, örömben élhetnénk a Földön.

Szeretek eljátszani a gondolattal, milyen más lett volna az emberiség története, ha Pilátus, Heródes

és a többiek azt mondták volna Jézus keresztre feszítése előtt néhány nappal, virágvasárnapján: „Jól beszélsz, Mester! Próbáljuk ki, amit mondasz! Induljunk el a Te utadon! Lássuk, mi sül ki belőle!” Jézus vértelen halála nélkül is elindulhatott volna egy új világ alapjainak megépítése. Sajnos, nem így történt. Tudjuk jól, hogy az akkori felelős vezetők nagycsüörtőkön, nagypénteken másként döntöttek. A népet félrevezették. Krisztust kivégezték, olcsó kis mutyizással, saját kis peccenyjük sütogetésével voltak elfoglalva. Egy kis marék lim-lomért eladták a nagy lehetőséget.

Hol járna most az emberiség, ha egy-egy világháborút megspóroltunk volna? És népünk, ha testvéri összefogással, imádságos bölcseséggel Mohácsot, Trianont másképpen alakítottuk volna? Nagyon sok harc és küzdelem ebben a világban abból a gyerekes gondolkodásból fakad, hogy azon veszekszünk, kinek van igaza, nem érvelünk, nem keressük a másik logikus meggyőzésének lehetőségét, hanem türelmetlenségünkkel a másikat ellenségünké tesszük.

Miből fakad ez a rossz? Nem bízunk egymásban, védekezünk,

félelemből támadunk, fájdalmat okozunk. A megsebzett ember pedig nem gondolkodik, büszkesége is revansra készíti. Idő kell, míg egymást meg tudjuk győzni arról, hogy sokkal jobb a békesség, a párbeszéd, a szeretet útján járni. Nagyon sok rossz legyőzhető lenne szép, csendes türelemmel. Isten a szeretet. Nem Ő hullatja az erődinkre a kénes esőt, nem Ő szemeteli tele világunkat meggondolatlanul, nem is Ő dobja le az atombombát, nem Ő szervezi a világháborúkat, a veszekedéseket, az ellenségeskedést, nem Ő hagyja az úton az éhező gyermekeket, nem Ő készíti a kábítószert, hanem mi, emberek. A mi bűneink, vakságunk, butaságunk hozza a nyakunkra a sok bajt.

Ha valaki addig rángatja a szekrényt, míg magára borítja, ne az asztalost szidja, hanem saját magát. A mi rossz döntéseink, bűneink következményét nem szabad Isten nyakába varrunk. Az Isten által teremtett világ jóságában való bizalomra van a legnagyobb szükségünk.

Böjte Csaba OFM

(Forrás: Böjte Csaba OFM: Mindennapi hitvallás, Szent Ferenc Alapítvány, Déva, 2013. - Közzétéve a Szerző engedélyével, melyet ezúton is hálásan köszönünk!)

Ki az én felebarátom?

„Szeresd Uradat, Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, felebarátodat pedig, mint saját magadat.” „Helyesen feleltél. Tégy így, és élni fogsz!” – válaszolta neki. De az igazolni akarta magát, ezért megkérdezte Jézustól: „Kit tekintsek felebarátomnak?” (Lk 10,27-29)

Az egyik írástudó Jézusnak szegezi a kérdést: „Ki az én felebarátom?” És Jézus erre mesél az irgalmas samaritánusról. Mit je-

lenthet nekünk ez a történetét? Sokszor tényleg leragadunk a saját kis világunkban, és csak a közvetlen környezetünkkel vagyunk hajlandók foglalkozni, azokkal, akik hozzánk hasonlóak, akik úgy néznek ki, akik úgy gondolkoznak, mint mi, akik ugyanolyan értékekkel rendelkeznek, ugyanolyan a bőrszínük, a társadalmi ranglétrán való elhelyezkedésük.

Jézus ezzel a példabeszédével ebből a szűklátókörű helyzetből akar minket kirángatni. Krisztus

meghív arra, hogy tekintsünk minden embert a felebarátunknak, és legyünk irántuk irgalmas szívűek! Azt gondolom, keresztény hitünk egyik alapja, hogy Isten minden embert szeretetből teremt meg, és minden embert szeret, így mi sem mondhatunk senkire sem nemet. Senki létezésének a jogosságát nem vonhatjuk kétségbe, és a szerethetőségét, a szeretettségét sem! A kereszténységgel mélyen, gyökeresen ellentétes a másik ember gyűlölete, hiszen amikor a másik embert gyűlölöm, akkor a benne élő Istent is elutasítom. Én hiszem, hogy Isten pont a másik emberben akar hozzám közelebb kerülni, hogy Isten direkt állít bennünket olyan helyzetek elé, amiben szeretettel és irgalommal kell a másik felé fordulnunk akkor is, amikor nagyon nehéz, mert rengeteg ellenérzés, bizalmatlanság, vagy félelem van bennünk. Isten minden emberben vár bennünket, akivel találkozunk nap, mint nap. Kezdjük el odafigyelni ezekre az emberekre, helyzetekre, találkozásokra! Vizsgáljuk meg, hol lehet ebben Isten? Lehet, hogy nagyon nehéz lesz felismerni ezeket a helyzeteket, de érdemes és nagyon izgalmas belekezdeni, hiszen ez is egy út, ami Isten szeretetéhez, az Istennel való mélyebb egységhez, az üdvösséghez vezet.

Rejtvénysarok

	1		2	3		6	7	8
2			4			a		
3			b		5			9
		3					9	1
8	c	2	7	d	4	3	e	6
1	5				f	7		
4			8		g		h	7
					6		i	4
6	2	8		4	7		1	

A SUDOKU-ban egy zsoltár részletet rejtettünk el. A SUDOKU táblázatok minden sorában, oszlopában és 3*3-as kis négyzetében minden szám pontosan egyszer fordul elő. A betűkkel jelölt cellákba kerülő számok adják a megfejtés zsoltár verseit, amit a Bibliából lehet kikeresni: Zsolt. **abc,def-ghi** (**abc** Zsoltár, **def-ghi** vers)



Ki nekem Jézus?

Olyan egyszerűnek tűnik elsőre a válasz, ki is nekem Jézus...

... tényleg, ki nekem Jézus? Ki ez a véresre vert, megalázott tántorgó ember, akit meztelenül a keresztfára szegeztek, és aki nemhogy eltűnt volna utána a semmiben, hanem akit így véresen – tiszta ragyogón, szögekkel átvert végtagokkal még kétezer év után is olyan imádat vesz körül, hogy inkább meghalnak érte emberek, pedig nem is látták, mintsem megtagadják, hiszen állítólag itt van élön közöttünk.

De ki nekem Jézus? Ki ez az embertestbe bűjt Isten? Oly sokszor jut eszembe, és érzem, mindig érzem, szeretett. Tényleg érzem, vagy csak beleképezem magamnak? Miért is szeretne pont engem, amikor annyi hibát, bűnt követtem el, amitől igazán nem vagyok szerethető. Talán még káromoltam is nevét, és ő mégis szeret? Nem értem! Igen, úgy emlékszem azt mondta egyszer, minden bűnt megbocsát az Atya, csak azt nem, ha a Szentlelket megbántom. Még soha nem szidtam a Szentlelket, ezek szerint megbocsátható a sok bűnöm? Jézus nekem, a bűnösnek eltörli vétkeimet, és emberszámba vesz? Úgy tekint rám, úgy ölel át, mint más embert, egy olyat, akit mások is szeretnek,

tisztelnek? Jézus szemében egyenlő vagyok másokkal? Miért? Miért teszi ezt velem? Mit tettem én érte? Mit adtam én neki, ami miatt ilyen jó hozzám?

Valami olyasmit is mondott, amit a legkisebbel tesztel, velem tesztel. Emlékszem, valamikor régebben tettem jót nálamnál gyengébbel, elhagyatottabbal. Erre gondolt? Lehet, annyi bűnöm között tettem jót is, ami miatt szeret? Vagy csak azért szeret, mert én is ember vagyok?

Ő az egyetlen, aki engem azért szeret, mert VAGYOK! Nem azért, amilyen tulajdonságaim vannak, nem azért, amilyen bűneim vannak, nem azért, amiket gondolok, hanem azért mert én is Isten teremtménye vagyok!? Szerethető isteni teremtmény vagyok?

Ő az egyetlen, aki elé leborul-

hatok, és elmondhatom lelkem kínjait, bevallhatom minden bűnöm, kérhetem segítségét, akihez imádkozhatok magamért, szeretteimért, barátaimért. Jézus az egyetlen, aki soha nem él vissza azzal, amit tud rólam, amit Neki elmondok, mert szeret.

Mi más is lehetne nekem Jézus, mint az a minden, amiért érdemes élnem, hiszen aki így tud engem szeretni, azt nekem is csak feltételek nélkül lehet szeretnem. Akiért érdemes odaadni mindent, mert egy Isten, aki ennyire szeret egy gyenge embert, az csodálatos, imádatra méltó.

Mi más is lehetne nekem Jézus, mint az élet maga, hiszen meghalt, és feltámadt értem is, hogy közöttünk élve szeressen engem, mert én is vagyok!

Májusi imaszándékunk

Szentlélek Úristen, mutasd meg életünk értelmét!



Boldog ember, aki nem indul a gonoszok tanácsa nyomán, aki nem jár a bűnösök útján és nem vegyül a csúfot üzök közé. Aki örömet leli Isten törvényében, s parancsairól elmélkedik nappal és éjjel. Olyan, mint a víz partjára ültetett fa, amely kellő időben gyümölcsöt terem, és levelei nem hervadnak. Siker koronázza minden tettét. (Zsolt 1,1-3)

IMPRESSZUM

Kiadja a Mécses Szeretetszolgálat
Magyar Börtönpasztorációs Társaság
Felelős kiadó: Vagner Mihály

1327 Budapest, Pf. 30.
Újpest/3. posta

mecsesbp@gmail.com
mecses.vaciegyszazmegye.hu